

[Duetoft]

jeg vi er tilbage i noget af den diskussion, vi havde tidligere i debatten, nemlig at holdningen og normerne – uden at vi skal være fordømmende – nok skal mere frem i debatten.

Jeg tror ikke på nogen fordømmelse i denne sammenhæng, og derfor tror jeg heller ikke på, at der kommer flere hverken lesbiske eller homoseksuelle ud af, at vi indfører registreret partnerskab. Men der kan komme det ud af det, at der kommer mere styr på det, der er, og det er i hvert fald vores begrundelse.

I øvrigt skal jeg minde fru Inger Stilling Pedersen om, at der faktisk i forslaget står – og det var en af vores forudsætninger for at støtte det – at i al fald den ene part skal være bosiddende i Danmark og være dansk statsborger for at kunne indgå i et sådant forhold. Det er altså ikke sådan, at to udlændinge kan komme til Danmark og indgå et registreret partnerskab, og det var det, der var vigtigt for os.

Men jeg vil gerne spørge fru Inger Stilling Pedersen, hvor mange homoseksuelle eller lesbiske der kommer ud af, at man laver det registrerede partnerskab.

Socialministeren (Aase Olesen):

Der er ikke stillet så forfærdelig mange spørgsmål under debatten her. Jeg tror, vi må konstatere, at langt de fleste af ordførerne i virkeligheden er meget enige om problemet, og at det måske nærmest er forespørgerne, som mener, at der er nogle meget nemme løsninger. Selv om hr. Kofod-Svendsen sagde, at der ikke var det, er der dog nogle løsninger, som man tror fuldt og fast på.

Fru Inger Stilling Pedersen løb gentagne gange herop på talerstolen og stillede spørgsmål, og derfor er det egentlig lidt skuffende, at der så ikke også kommer nogle svar. Et af de spørgsmål, hun stillede, var: Hvad med kunderne? Der er gennemført nogle undersøgelser i Danmark, og de prøver egentlig alle sammen at aflive myterne om, at kunderne skulle være nogle helt specielle personer: særlig ensomme eller handicappede eller særlig grimme mænd. Tværtimod siger de få undersøgelser, vi har, at kunderne til den danske prostitution er ganske almindelige familiefædre, gifte eller samlevende, og det kunne jo godt give anledning til, at man anstillede nogle betragtninger over, hvordan det står til med parforholdene her i landet, og om det, vi skulle forske i, er, hvad der er år-

sagen til, at sådanne almindelige samlevende mænd altså har brug for prostitution ved siden af deres almindelige parforhold.

Men det, der får mig til at gå herop, er nok først og fremmest fru Jane Oksens bemærkning om, at Justitsministeriet siger, at handicappede har ret til at besøge prostituerede, eller sådan noget lignende. Jeg må straks fritage min kollega justitsministeren for at have sagt noget sådant, og jeg kan tilføje, at Socialministeriet heller ikke har sagt noget sådant, men vi har i overensstemmelse med et ønske fra et meget bredt flertal her i Folketinget udarbejdet en vejledning, som hedder: »Vejledning om seksualitet uanset handicap«. Ét eneste sted i denne vejledning står der en linje om dette med prostituerede, og jeg vil gerne læse denne linje, fordi den er indgået i debatten – ikke her i dag, heldigvis, men i den forudgående avisdebat. Der står på s. 17 i denne vejledning:

»Hvis det er beboerens ønske, vil en ansat endvidere kunne hjælpe beboeren i kontakt med en prostitueret.«

Når det i vejledningen om seksualoplysning og seksualundervisning er beskrevet, at en medarbejder kan hjælpe en beboer i kontakt med en prostitueret, er det, fordi det har medført tvivl og usikkerhed hos personalet i døgninstitutioner om, hvorvidt en sådan hjælp kunne medføre strafansvar for personalet efter straffeloven. Dette er altså ikke tilfældet. Der er ikke tale om, at personalet opfordrer til eller anbefaler nogen at gå til prostituerede, men nogle mennesker med handicap kan jo have ønske om en sådan form for kontakt, og så længe alle andre mennesker i vores samfund har mulighed for at henvende sig til en prostitueret, kan vi vel ikke tillade os at afskære alene personer med handicap herfra. Det har jeg tidligere svaret fru Inger Stilling Pedersen, og jeg er glad for nu at få lejlighed til at gentage det svar. Det kan forhåbentlig udrydde den misforståelse, som fru Jane Oksen gav udtryk for.

Dernæst vil jeg gerne sige til hr. Kofod-Svendsen, at jeg er ganske enig i, at det er et målrettet socialt arbejde, som kan bringe prostituerede ud af prostitutionen, der er brug for, og at de private kirkelige organisationer har gjort og formentlig også i fremtiden kan gøre en stor indsats. Det nævnte jeg også i mit indlæg, og jeg mener, som jeg også sagde, at de mange gange af forskellige grunde har bedre mulighe-